

İSMAİL SAYMAZ • Şehvetiye Tarikatı

İSMAIL SAYMAZ Rize'de 11 Temmuz 1980'de doğdu. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'ni bitirdi. Gazeteciliğe Rize'de başladı. Konya ve İstanbul'da yerel gazetecilik yaptı. Mayıs 2002'de *Radikal*'de başladığı muhabirliği, Ocak 2016'dan itibaren *Hürriyet* gazetesinde sürdürüyor. İnsan hakkı ihlalleri, düşünce ve ifade hürriyeti konularında haberleri yayımlanıyor. Saymaz, yirmiye yakın davada yargılandı. 2014 yılında Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü'nün yılın "100 Basın Kahramanı" listesine alındı. Abdi İpekçi, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti ve Metin Göktepe ödüllerine layık görüldü.

Kitapları: *Postmodern Cihad, Hanefti Yoldaş, Nefret / Malatya: Bir Milli Mutabakat Cinayeti, Oğlumu Öldürdünüz Arz Ederim, Sıfır Tolerans, Sözde Terörist, Esas Duruşta Cinayet, Ali İsmail, Fitrat, Çay Güzeli, Türkiye'de IŞİD, Kimsesizler Cumhuriyeti, Şehvetiye Tarikatı.*

İletişim Yayınları 2801 • Bugünün Kitapları 241

ISBN-13: 978-975-05-2717-3

© 2019 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2019, İstanbul

EDITÖR Ahmet İnel

DIZI KAPAK TASARIMI Suat Aysu

KAPAK Cihangir Aytuğ

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Remzi Abbas

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 22749

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak, No: 6/3
Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,
Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

İSMAİL SAYMAZ

Şehvetiye Tarikatı

Canım Şeyda'ya...

*Gözleri doluyor
tozlu çerçevedeki
Mustafa Kemal'in
Bir elinde Cumhuriyet'in
kum saati
bir elinde
"Adalet mülkün temelidir!"*

– AHMET ERHAN

İÇİNDEKİLER

TARİKATLAR: PARALEL BİR DİN	11
--	----

BİRİNCİ BÖLÜM

SAHTE EVLİYA	23
VEYSEL KARANİ BORÇ İSTİYOR	23

İKİNCİ BÖLÜM

AÇIKGÖZ'ÜN CİNLERİ	29
YÜZBİNLERCE DOLARLIK TÜTSÜ	29
FAS'TAN GELECEK TILSIM	33
ESKİ VEKİLİ DE DOLANDIRDILAR	35
"NE HOCASI, BEN ALKOLİĞİM"	39

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

SÖZDE TEKKE	43
DUA BİLMEYEN ŞEYH.....	43
KERAMET TİYATROSU.....	46
İKİ ÇOCUĞU İSTİSMAR ETTİ	50
"ALLAH İNANCIMI KULLANDILAR"	52

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BADECİLER TARİKATI	55
SEKS DERGÂHI	55
GAVSU'L AZAM HASAN UĞUR HAZRETLERİ	57
ZİKİRDE ÇOCUK MÜRİTLER	60
SIR ODASI	62
"EŞİMİ BADELERSE MUTLU OLURUM"	67
İSTİSMAR DEĞİL, İBADETMİŞ	70
İKİ KARDEŞ, BİR EŞ	73
NUR ÇEŞMESİ	76
ŞEYHİN PENİSİ ANNE MEMESİ GİBİYMİŞ!	80
182 YIL CEZA	85

BEŞİNCİ BÖLÜM

ŞEYHİN HAREMİ	89
HIRSIZLIKTAN ŞEYHLİĞE	89
ŞİFA DİYE ARTIKLARI YEDİLER.....	93
ZİHİNSEL ENGELLİ ÇOCUĞU İSTİSMAR ETTİ.....	98
KURBAN DERİLERİNİN KAYDI YOK.....	100
"HAYVANLARA DA AŞKIM DERİM"	103

ALTINCI BÖLÜM

İSLÂM'I KEYFİNE ÂLET ETMEK	109
ŞERİATTA HARAM, TARİKATTA HELAL	109
SONSÖZ	115

TARİKATLAR: PARALEL BİR DİN

Şahsın namaz kılanlara “Cenneti göreyin deyu namaz kılmaz mısın? Cennet didiğüne biz merkebimizi bağlamazız” didiğü,
“Suci (şarap) aşk kamışdır, cezbe-i ilahidir. Mümine helaldir” didiğü,
“Zina ve livatada nesne yokdur. Toprak toprağa girer. Bunlar aşkın lezzetidür” didiğü,
“Her kişi Tanrıdır, her suretten gözüken odur” didiğü...¹

Bayrami Melamilerinin Şeyhi İsmail-i Maşuki, halkın ona verdiği isimle Oğlan Şeyh, 9 Mayıs 1539’da Şeyhülislâm Ebussuud Efendi’nin başkanlığındaki şeriat mahkemesinde, zındıklık ve mülhidlikle, yani dinsizlik ve sapkınlıkla suçlandı. Oğlan Şeyh, babası Pir Aliyy-i Aksarayı gibi boynu vurularak katledildi.²

Bu baba oğul, İslâm’ın ilk çağında ortaya çıkan tasavvuf adlı mistik protesto hareketinin Osmanlı’daki en trajik kurbanlarıydı.

1 Ahmet Yaşar Ocak, *Osmanlı Toplumunda Zındıklar ve Mülhidler (15-17. Yüzyıllar)*, İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları, 1998, s. 355.

2 A.g.e., s. 274-290.

Halbuki Osmanlı'nın kuruluş aşamasında, sufiler ve Türkmen dervişleri etkin bir role sahipti. Bu iç içelik, beyliğin çekirdeğini oluşturan hanedan-aşiret-tarikat birlikteliğinden ileri geliyordu. Osmanlı, "beylikten devlete, göçerlikten yerleşikliğe, şifahi örften yazılı kanunlara, aşiret kuvvetinden profesyonel orduya evrilirken" tarikatları da kurumsallaştırdı.³

Osmanlı tarikatları denetledi

Resmî ideolojiyi tehdit eden tarikatları kontrol altına almak için yapılan ilk müdahale, 18. yüzyılda merkez tekke uygulaması oldu. Bektaşî tekkelerine "babalık" atama yetkisi Hacı Bektaş-ı Veli Dergâhı'na verildi. Sa'diler İstanbul'da Abdüsselam Türbesi'ne, Kadiriler Tophane'de İsmail Rumi Dergâhı'na ve Uşşakiler Kasımpaşa'da Hüsameddin Uşşaki Asitanesi'ne bağlandı.⁴

"Ehliyetsiz şeyhlerin göreve gelmesini ve tarikatların yozlaşmasını önlemek ve tekke sayısını sabitlemek" için, 1866'da Şeyhülislâm'a bağlı Meclis-i Meşayih (Şeyhler Meclisi) kuruldu. Kurul, şeyhleri sınava tabi tuttu ve yayınlarını denetledi.⁵

İkinci Meşrutiyet'ten sonra çıkan *Ceride-i Sufiyye*, *Tasavvuf* ve *Muhibban* gazeteleri, tarikatlardaki yozlaşmaya çare aradı. *Tasavvuf* dergisi Cemiyet-i Sufiye, Bektaşîlerden oluşan *Muhibban* ise Cemiyet-i Sufiye-i İttihadiye adlı dernekleri kurdu. Bu dernekler tarikatların reformdan geçirilmesini istedi.⁶

3 Zekeriya Işık, *Devlet ve Tarikat / Osmanlı Toplumunda Devlet ve Tarikat İlişkilerinin İdeolojik ve Sosyolojik Zemini*, Ankara: Çizgi Kitabevi Yayınları, Ağustos 2017 (2. baskı), s. 16.

4 Zekeriya Işık, *Şeyhler ve Şahlar / Osmanlı Toplumunda Devlet-Tarikat İlişkilerinin Gelişim ve Değişim Süreçleri*, Ankara: Çizgi Kitabevi Yayınları, Temmuz 2017 (2. baskı), s. 254-255.

5 A.g.e., s. 259-265.

6 Mustafa Kara, *Din Hayat Sanat Açısından Tekkeler ve Zaviyeler*, İstanbul: Eylül 2017 (7. baskı), Dergâh, s. 215-231.

1925'ten sonra

Türkiye Cumhuriyeti, 1925'te Tekke ve Zaviyeler Kanunu'nu kabul ederken böyle bir tarihsel arka plana ve sürekliliğe yaslanıyordu. Konya milletvekili Refik Bey (Koraltan) ve beş arkadaşı, 30 Mayıs 1925'te tekkelerin kapatılmasına ilişkin yasa tasarısını TBMM'ye sundu. Koraltan, tasarımı savunmak için çıktığı kürsüde, kargaşa kaynağı diye suçladığı tekkelerin kapatılmasını önerdi:

Esasen türbeler, tekkeler ve zaviyeler gibi evler... memleketin içinde vasıtai idlâl ve iğfal (baştan çıkarma aracı) olmuştur. Birer fesat menbağı (kargaşa kaynağı) olmuş ve zaman zaman memleketin, milletin azamî zararlarını icap edecek hainane ifsadata (kargaşalara) zemin teşkil etmiştir.⁷

TBMM, o gün 667 sayılı Tekke ve Zaviyelerle Türbelerin Seddine (Engellenmesine) ve Türbedarlıklarla Birtakım Ünvanların Men (Yasaklanması) ve İlgasına (Ortadan kaldırılmasına) Dair Kanun'u kabul etti. Şeyhlik, dervişlik, müritlik, dedelik, halifelik, falcılık, büyücülük, üfürükçülük ve gelecekte haber vermek yasaklandı.

773 tekke ve 905 türbe hemen kapatıldı.

Görünürde, bu yasağa iki tarikat uydu: Bektaşilik ve Mevlevilik.

Bektaşiler Arnavutluk'a, Mevleviler ise Suriye'ye taşındı.⁸

Nakşibendilik ve Kadirilik ise direndi. Örneğin, 22 Aralık 1930'da İzmir Menemen'de Derviş Mehmet adlı Nakşibendi şeyhi ayaklanarak, Asteğmen Kubilay'ı şehit etti. 1933'te Bursa'da Kozanlı İbrahim ve 1935'te Siirt'te Şeyh Halit ve oğlu Abdulkudüs isyan etti. 1936'da İskilip'te Ahmet Kalaycı

7 <https://www.tbmm.gov.tr/tutanaklar/TUTANAK/TBMM/d02/c019/tbmm02019017.pdf>

8 Kara, s. 258.

peygamberlik ilan etti.⁹

Türkçe ezanı protesto eden Ticaniler, Atatürk heykellerine saldırınca 1951’de Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanun çıktı. Şeyh Kemal Pilavoglu, ilkin tutuklandı, ardından Bozcaada’ya sürüldü.

Cemaatlerin doğuşu

Diyanet İşleri Başkanlığı’nın (DİB) “Dini-Sosyal Teşekküller Geleneksel Dini-Kültürel Oluşumlar ve Yeni Yönelişler” adlı gizli raporuna göre, 1950 yılından önceki baskı politikasından ötürü yeraltına inen tarikatlar, yumuşamanın yaşandığı yıllardan itibaren dernek, vakıf ve yasal kuruluşlar etrafında toplanarak, cemaatleşti.

Bir Nakşibendi olan Süleyman Hilmi Tunahan, “Süleymancılar” cemaatini kurdu. 1951’de Çamlıca Kur’an Kursu’nu açtı ve ardından Anadolu’ya yayıldı. Bir taraftarı Bursa Ulucami’de “Süleyman Efendi mehdidir,” diye bağırınca, Tunahan ve damadı Kemal Kacar, 1957’de tutuklandı. Tunahan 1959’da ölünce yerine Kacar geçti. Cemaatin Türkiye’de bini aşkın yatılı kız ve erkek Kur’an kursları var.¹⁰

Kadiri kökenli Said-i Nursi de “Nur Cemaati”ni kurdu. Bitlis’te 1873’te doğan Nursi, Osmanlı’nın İslâmcı kuşağındandı. 1925’te Şeyh Said İsyanı’ndan sonra Isparta, Kastamonu, Denizli ve Afyon’a sürüldü. Cemaat, Nursi’nin 130’u bulan *Risale-i Nur* adlı tefsir kitabından adını aldı. Cemaat üyelerine “Nur Talebeleri” denildi. Nursi’nin 1960’taki ölümünden sonra cemaat bölündü.¹¹

1938 yılında Erzurum’da doğan Fetullah Gülen, 1966’da

9 Çetin Özek, *Türkiye’de Gerici Akımlar ve Nurculuğun İçyüzü*, Ankara: Mayıs 1964, Varlık Yayınları, s. 179-181.

10 İsmail Saymaz, *Kimsesizler Cumhuriyeti*, İstanbul: 2019 (2. baskı), İletişim, s. 16-17.

11 Özek, s. 240-300.

vaiz olarak atandığı İzmir’de örgütlenme çalışmalarına başladı. 12 Eylül’ün dersanelerde ve özel okullarda yetiştirdiği müritleri Emniyet’e, TSK’ya, MIT’e ve yargıya yerleşti. 2002’den sonra Adalet ve Kalkınma Partisi’ni destekledi. Ergenekon ve Balyoz davaları ile kamuyu temizledi. 15 Temmuz 2016’da darbeye kalkışınca, Fetullahçı Terör Örgütü (FETÖ) diye tanımlandı.

Nakşibendiliğin yükselişi

FETÖ davaları, devlette ve bürokraside laik bir arınmayı getirmedi. Tam aksine, diğer tarikat ve cemaatler FETÖ’den boşalan kamusal alana gözlerini diktiler. Bilhassa Nakşibendilik ve onun Güneydoğu kolu Menzil etkinlik kazandı.

Siirt’te 1902’de doğan Abdulhâkim Hüseyini, toprak alıp Adıyaman’ın Menzil köyüne yerleşti ve tarikatını kurdu. Hüseyini’nin ölümünden sonra posta, oğlu Muhammet Raşid Erol oturdu. 12 Eylül’den sonra Erol, Çanakkale’de iki yıl sürgün hayatı yaşadı. Erol 1993’te ölünce, yerine oğlu Abdulbaki Erol geçti.¹² Sağlık Bakanlığı ve Emniyet’te örgütlendiği ileri sürülen Menzil’in Tümsiad adlı iş adamları derneği, “Beşir” adlı bir uluslararası yardım kuruluşu ve “Semerkand” adlı televizyon kanalı var.

Nakşibendiliğin İstanbul ayağında ise Mehmet Zahit Kotku’nun İskender Paşa’sı yer alıyor. Tarikatın ismi, Kotku’nun 1958’de atandığı Fatih’teki İskender Paşa Camisi’nden geliyor. Türkiye’nin ilk İslâmcı partileri olan Milli Nizam ve Milli Selamet’in kuruluşunu teşvik eden ve Necmettin Erbakan’ı etkileyen Kotku olmuştu. Kotku’dan sonra posta damadı Mahmut Esat Coşan oturdu. Coşan, 28 Şubat’tan sonra göçtüğü Avustralya’da 2001’de öldü. Bu tarihten itibaren

12 Ruşen Çakır, *Ayet ve Slogan / Türkiye’de İslami Oluşumlar*, İstanbul: Ocak 1991 (4. baskı), Metis, s. 65-72.

İskender Paşa gücünü kaybetti. Ancak Kotku'nun Hakyol Vakfı'ndan yetişenler, kamuda hayli etkinler...¹³

Kotku'nun 13 Kasım 1980 günü Süleymaniye Camisi'ndeki cenaze namazını kıldıran kişi, İsmailağa Tarikatı'nın yaşayan lideri Mahmut Ustaosmanoğlu'ydü. Gazeteci Ruşen Çakır'ın "Metropoldeki Taşra" diye tanımladığı tarikat, adını Ustaosmanoğlu'nun imamlık yaptığı Fatih'teki İsmailağa Camisi'nden alıyor.¹⁴ Nakşibendiliğin Karadeniz kolu olan İsmailağa'da, erkekler şalvar ve cübbe, kadınlar çarşaf giyiyor. İsmailağa, "Cübbeli Ahmet" lakaplı Ahmet Mahmut Ünlü gibi medyatik vaizlerle kitleleşiyor.

Anadolu Yakası'nda ise, 1955'te Erenköy'deki Zihni Paşa Camisi'nde sohbet halkasını kuran Mahmut Sami Ramazanoğlu'nun Erenköy Cemaati var. Ramazanoğlu, 1984'te Suudi Arabistan'da ölünce grubun başına Topbaş ailesi geçti. Esnaflar arasında örgütlenen Erenköy Cemaati, Aziz Mahmud Hüdayi Vakfı eliyle uluslararası yardım faaliyetleri yapıyor. Ana gruplar dışında Haznevi, Yahyalı, Işıklılar, Hakikat ve Norşin gibi Nakşiler de bulunuyor.

Otuz tarikata bağlı 400 kol

Ayrıca Rufai, Cerrahi, Kadiri, Halveti, Galibi ve Mevleviler gibi tarikatlar Türkiye'de varlık gösteriyor. Bugün itibariyle Türkiye'de otuz tarikat silsilesi ve bunlara bağlı dört yüz civarında kol var. Yaklaşık 2,6 milyon insanın bir tarikatla ilişkisi bulunuyor. İstanbul'da 445 tekke faaliyet gösteriyor. İstanbul, Siirt, Diyarbakır, Mardin, Adıyaman, Batman, Van, Hakkâri, Şırnak, Ağrı, Muş, Bitlis, Gaziantep ve Şanlıurfa'da

13 Hüseyin Aykol, *Türkiye'de Sağ Örgütler / Bölüne Bölüne İktidar Olmak*, Ankara: Şubat 2011, Phoenix, s. 17.

14 Çakır, s. 60-65.

800'den fazla medrese olduğu varsayılıyor. Apartman katlarında kaç medresenin olduğu ise bilinmiyor.¹⁵

Holdingleşme

Diyanet raporuna göre tarikat ve cemaatler, 1983'ten sonra demokratik ortamdan en fazla yararlanan gruplar oldu. Siyasi partiler oy deposu olarak gördükleri dinî gruplarla temas kurarken, tarikatlar bu sayede siyasi ve toplumsal hayatta yer edindi. 1985'ten sonra tarikatlar yalnızca din eğitimi veren merkezler olmaktan çıktı:

Sahip olduğu insan kaynağını ticari/mali kazanımlar elde etmek için seferber ettiler; bürokraside gizlice örgütlenmeye, bu konumlarını mensupları lehine kullanmaya, devletteki kadroları liyakat dışında suiistimal etmeye başladılar. Şeffaf olmayan yapıları ile kendilerini korumaya alırken, bunu fırsata çevirdiler. 1990'lar boyunca, özellikle 2000 sonrası şirketler, holdingler kurdular, okullar açtılar. Koca bir maneviyat okulu olarak başlayan ve din öğretimindeki boşluğu doldurmak için ortaya çıkan cemaatler bugün ilk çıkış amaçlarını tamamen terk etmemiş olsalar bile amaçlarından uzaklaşmış görünüyorlar.¹⁶

Prof. Tayfun Atay'ın altını çizdiği üzere, şeyhler meta ve müritler müşteriye dönüştü.¹⁷ Menzil ve Süleymancılar başta olmak üzere, artık tarikat ve cemaatler dev bir ekonomiye hükmediyor. Eğitim ve sağlık alanındaki yatırımlarını, işadamları ve medya örgütlenmesi takip ediyor. Her birinin yurtdışında faaliyet gösteren küresel yardım dernekleri var.

¹⁵ Saymaz, s. 15.

¹⁶ DİB'in Dini-Sosyal Teşekküller, Geleneksel Dini-Kültürel Oluşumlar ve Yeni Dinî Yönelişler raporu, s. 14-15.

¹⁷ Tayfun Atay, *Parti-Cemaat-Tarikat / 2000'ler Türkiye'sinin Dinbaz-Politik Seyir Defteri*, İstanbul: Mart 2017, Can, s. 159-161.